Ч. 148 (12.804). Львів, неділя 5. липня 1931. Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Рік LII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-28. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Зїзд українського вчительства.

З приводу 26-их Загальних Зборів Т-ва „Взаїмна Поміч Українського Вчительства" у Львові дня 4. липня ц. р.

Одним з найважніших моментів життя людини нинішніх днів є здобувати можливости до істнування через творення організацій, які капіталізуючи цінности одиниць, творилиб джерело самооборони мас. Під нинішню пору кожна людина мусить іти в гурт і щойно в ньому забезпечувати основи свого буття. Це було зрештою і всюди на всіх царинах вселенної, де тільки постало життя; це має своє приноровлення в народів, що творять державні організми; це гуртове обєднування найбільш потрібне поневоленим народам, а таке єднання спільних сил потрібне й одиницям, що належать до якоїнебудь професії.

Вагу принципу „гуртування" зрозуміло українське громадянство, коли створило численні культурно-освітні й господарчі організації. Те саме зрозуміло також українське вчительство в Польщі, яке для обєднання професійних сил створило одну з найкращих українських установ — „Взаїмну Поміч Українського Вчительства".

Саме ця організація, що обєднує все свідоме й характерне українське вчительство, збирається в дні 4. липня 1931 р. у Львові відбути свій 26-ий черговий Загальний Збір, який можемо назвати „Учительським Соймом". Про саму організацію В. П. У. В. писалося вже так багато, що зайвим є повторяти її завдання і здобутки поновно. Обмежимося тільки до деяких цифр уже з останнього року, які самі засвідчать, чим є обєднання наших учительських сил.

На матеріяльній ділянці добуло Товариство найбільше, як про це свідчить останній білянс. А саме: а) 2 величаві будівлі у Львові й Ворохті; б) парцелі в Криниці та дім у Мушині; в) готівковий запас посмертного фонду в сумі 37.757 зол.; г) готівковий запас допомогового фонду в сумі 25.686 зол.; ґ) свіжо заложена щадниця „Учительська Каса", до якої обовязково кожний член вносить що-місяця 1 зол. ощадности; д) допомоговий фонд, з якого в одному році виплачено членам і вдовам та сиротам по учителях безворотних підмог на суму 12.223 і зворотних на суму 10.760 зол. Вже в біжучому році виплатило Товариство 8 родинам після смерти їх батьків понад 15.000 зол. з посмертного фонду, чим втерло не одну сльозу вдові і сироті.

Крім матеріяльної ділянки веде Товариство енергійну працю в допомозі членам над інтелектуальним їх двигненням. Видає двічі в місяць свій становий орган „Учительське Слово", а також педагогічний журнал „Шлях Виховання й Навчання" з додатком „Методика і Шкільна Практика", в якому обговорюються різні педагогічні і наукові проблеми. Має свою власну „Центральну Педагогічну Бібліотеку" у Львові, яку заповнює що-року найціннішими педагогічно-науковими творами в усіх майже словянських мовах та німецькій, англійській і французькій. Проводить Товариство живу культурну працю і на провінції в своїх Окружних Відділах. В декотрих із них є гарні педагогічні бібліотеки; члени читають на сходинах цікаві реферати на педагогічні й методичні теми та переводять зразкові лекції; нерідко буває, що відчити й на інші наукові теми, головно суспільні.

Важно зазначити, що суспільна активність учительства в мин. році, такому виїмковому в житті українського народу, втрималася на непорушному рівені традиційної ідейности і реальної праці. Про це читаємо в річному звідомленні Головного Проводу „В. П. У. В.": „Маніфестаційних ділянок праці (зборів, нарад, сходин) було в останньому році в порівнанні з попередніми менше; зате поглиблено всюди органічну культурну й економічну працю. Не вменшилася праця нашого вчительства в національних установах, тільки прибрала деякі нові методи й тактику. Назагал наші національні інституції розвиваються дальше працею ідейного нашого вчительства".

В природі учительської професійної праці лежать усе міцні підстави ідейного населення і громадянської свідомости. Ці елементи були постійним промотором розвитку організації і щоденної праці її членів. Про це говориться в річному звідомлені Головного Проводу („Учительське Слово" з 1.—15. червня 1931. ч. 11—12) так: „Ми все були й остали по нинішній день свідомі високої правди, що „доля народу в руках учителя". І нема між нами ні одного члена організації, який при білянсі праці не мав би на оці цеї відповідальної місії. Як організація в цілому так і всі члени поодиноко свої національні обовязки вповні розуміють. Ми знаємо, що перебираємо в свої руки найдорожчий скарб, який мають кожний батько-мати — дитину, і що саме учитель душу цеї дитини може вигладити як найцінніший брилянт, або... зовсім її зломити. Нині йде боротьба за виховання в цілому світі і тому не буде перебільшення, коли скажемо, що нинішню добу можна назвати добою боротьби за школу й учителя! З того погляду кожний член нашої організації обовязаний вглянути в себе і запитати свою совість про недавнє минуле. Кожному вчителеві при таких підсумках повинні насунутися принципи, голошені великими мислителями всіх часів: ідея учительських і громадських чеснот, ідея творчої праці, тверда воля і хотіння підприємчивости. Праця — це єдиний закон і реґулятор світу. Законом праці сильніші змушують слабших. Цей закон хоронить людські спільноти — народи й держави від розкладу й упадку. Сьогодня в день нашого обрахунку кожний член організації повинен вглянути в себе та свою душу, чи не марнував він хвилин свого життя, чи виповняв працею свої дні, бо тільки фактами праці міг він двигати себе як учителя і громадянина, своїх учнів — а посередньо й цілу нашу суспільність".

Провід українського вчительства старався вести своїх членів ясним шляхом ідейної праці. Накреслений ним плян праці засвідчує це пречисто. „Не все — читаємо далі в „Уч. Сл." — хоча виходило з наших найкращих та найідейніших бажань, удалося нам перемінити в чин. Поперек шляху нашої конкретної праці станули стихійні перешкоди, котрі нам було трудно опанувати. Не вспіли проминути одні перепони, як наступили інші, знов від нас незалежні, котрі спричинили службові перенесення найідейніших та найактивніших членів організації, навіть членів самого найвищого проводу й обезсилили нас поважно. Хто знає, чим є службові перенесення в житті спеціяльно народнього учителя, той не подивується нам, коли скажемо, що вони схвилювали наш загал та заколотили спокійну організаційну працю нашого Товариства. Якоїж треба було великої сили волі, розваги і критичної поведінки, щоби під обухом тяжких психічних настроїв не припинився живчик організаційного життя!".

Наше вчительство переболіло всі перешкоди. Воно у своїй масі втрималося на випробованих позиціях професійної, суспільної і національної ділности. Цей факт називаємо його становою зрілістю.

Складовою частиною організаційної праці „В. П. У. В." є діяльність нашого вчительства на міжнародній міжорганізаційній арені. Про цю ділянку праці подано в звідомленні таку оцінку: „Нашу внутрішню організаційну працю зміцнили ми й доповнили наладнанням міжорганізаційних міжнародніх звязків, як активні члени „Федерації Учительських Організацій Славянських Народів" та „Міжнародньої Федерації Учительських Організацій" з осідком у Парижі. Наша активність виявилася в живому обміні професійною і педагогічною літературою зі сфедерованими вчительськими товариствами та взаїмним інформуванням про потреби й завдання організацій. Наші представники брали активну участь у зїздах тих міжнародніх учительських установ (у Зїзді „Федерації Учительських Організацій Славянських Народів" у Познані в 1929 р. та в Зїзді „Міжнародньої Федерації Учительських Організацій у Празі 1930 р.). Наша приналежність до тих міжнародніх учительських установ причиняється до нашої популярности серед учительства европейських народів. Неодин учитель в Европі вперше довідався зі сторінок офіціяльного органу „Міжнародньої Федерації Учительських Організацій" та з уст нашого представника в Празі про істнування у Східній Европі великого українського народу, його шкільництва й учительства. Та найбільше таки значіння мають ці звязки в культурній ділянці, бо вможливлюють нам безпосередній доступ до джерел европейської професійної і педагогічної літератури".

Добрим і випробованим шляхом ідейної праці розвивається професійна організація нашого вчительства. Далека від вузької професійности і станової виключности, взорується вона в усіх своїх починаннях на ідеях найширшого громадського духа. З того погляду є вона цінним капіталом у наших національних змаганнях. Віримо, що й у найтяжчих хвилинах життя українського народу ця організація залишиться вірна своїм традиціям і стоятиме непохитно на сторожі визвольних змагань рідного народу.

Лист із Бразилії.

I

Наслідки конфлікту з Німеччиною. — Республиканська партія. — Операції з кавою. — Президент і санація фінансів. — Ґрунт під революцію.

Останні роки в економічному положенні Бразилії носили всі симптоми кризи, якої зароди появилися ще наприкінці світової війни. Вправді участь бразилійської республики у війні була, так мовити, формальна, та проте її наслідки заважили неабияк на фінансовій рівновазі краю і виявилися в першу чергу великою девальвацією мільрейса. Своєю участю у війні Бразилія відрізала себе від середньо-европейських ринків збуту, чи пак: не зуміла використати свого положення продуцента так, як наприклад її сусідка Арґентина, і не вміла стягнути від воюючих країн золота. А що гірше, вона, полишена трохи не виключно на заграничний промисл, відгородила себе від дешевого промислу німецького зневолюючи себе користуватися північно-американським промислом, дорогим і не у всьому рівновартним з німецьким. І внаслідок нераціональної господарки Бразилія все глибше і глибше тонула в морі всезаливаючого американського капіталу, фінансове життя країни розхитувалося. Молох зубожіння захоплював країну у свої удушливі обійми все більше і більше.

А враз з тим стара республиканська партія, партія, що мала всі риси оліґархії, не числилася з опінією краю, ведучи політику методами загально-американської корупції та непотизму. партія вбога на мужів з ширшим державним світоглядом, — не брала собі до серця майбутнього краю, робила політику з дня на день, грала ролю

ролатайків, спираючися на заграничні, північноамериканські і англійські кредити, і вишрубовуючи машину здирства у себе дома поза всі межі.

Множилася зграя неробів, урядовців, які злебільшого мали лише ті кваліфікації, що були своляками депутатів або міністрів, або їх свояків, нераз навіть не мали приміщення в ніякому уряді. Йшли гучні свята та бенкети, щоб похвалитися перед світом багацтвами країни. Засліплена олігархія, складена з доробкевичів-парвенцїв, що забагатіли коштом висмоктуваних наємників, яка поза Париж і Ріверу не признавала нічого на світі, вносила в суспільство все, що Париж мав негативного: деморалізацію, люксус, розтратність і легкодушність. На наслідки аномалії не звертали уваги. Вся фінансова політика звозилася до того, щоб утримати при життю „obere zehntausend" плянтаторів кави, а відтак із цього інтересу зробити дійну корову, яка мала заспокоїти всі потреби карнавалової політики.

Що з того, що не було попиту на бразилійську каву, бо до її управи не прикладали вимагані норми дбайливої та раціональної господарки? Уряд не рахувався з дійсністю без огляду на те, чи його інтереси ставали нестерпним тягарем у господарці краю. І він вozився з клікою плянтаторів кави, приймав у депозити їхню каву без застереження, накопичував запаси до небувалих розмірів, обезцінював каву, притримуючи її надвишку, яка досягла карколомної висоти приблизно 20 міліонів мішків (по 60 кільо), і таким робом з одного боку спричинював обниження якости кави через її зінсуття, а з другого боку обнижував її ціну на світовому ринку. Не дивлячися на те, уряд лупив країну всілякими драчками і платив плянтаторам вищі ціни, ніж ціни істуючі, а зате обвантажував експорт кави зисокими оплатами, які мали заспокоїти потреби розтратної адміністрації. І без скрупулів висипав на дно моря надмірні запаси, нікому не потрібні. Справді спеціяльна економічна політика, яка не находить анальогії ніде в цілому світі!

На попереднього президента Вашінгтона Люїза вклала кліка велике завдання санації фінансів краю, придавши йому атрибут найкращого бразилійського фінансового фахівця. Базу економічної реформи мала очевидно творити кава. Та, що було діяти, коли ця база почала вже трухлявіти? Високі оплати на експорт спричинили бойкот бразилійської кави найкращим її консументом Північною Америкою, а запаси кави зросли до великих розмірів. Та уряд, виконуючи диктат своїх панів, плянтаторів-фазендейрів, накопичував каву далі, щедро її оплачуючи й утримуючи в силі фіктивні її ціни. А мільрейс котився в долину й росла дорожнеча, під тиском якої завмирало життя мас.

І Вашінгтон Люїз зробив останню спробу. Ще раз добула Бразилія від Півн. Америки і Англії позичку та обернула її на стабілізацію мільрейса, себто на заміну мільрейса „крузейром", якого вартість у відношенні до доляра представлялася як 8.5:1. Та це був тільки початок кінця. Головна база фінансових калькуляцій реформатора — кава, захиталася до решти: ціна кави почала стрімголов падати і дійшло до того, що ціна мішка кави в лушпі з 45 мільр. впала на 8—10 мільр. І прийшов переполох, а вкупі з тим хліборобству Бразилії загрозила смерть.

На цьому ґрунті дозрівала революція.

Даремно струпішіла республиканська партія висилювалася на те, щоб утримати в руках владу.

Вибори нового президента, переведені насильством і корупцією дали нібито перемогу давній олігархії в особі Жулія Престеса, та перемога була ілюзоричною. В країні кипіло, опозиція, демократична партія, мобілізувалася, наближалася рішаюча хвилина. І революція, добре підготовлена, вибухнула із двох кінців, з півдня з Ріо Ґранде до Сул, та з півночі, головно з Мінас Жерайс, пішов наступ на федеральну територію, Ріо де Жанейро і на Сан Павльо, де олігархія мала найсильнішу базу. І уряд і революціонери були добре зорганізовані, тим то країна опинилася в огні справжньої війни. Ненадійно військова команда заявилася за революціонерами і конфлікт був вирішений. Арештували урядуючого президента Вашінгтона Люїза і депортували його; майбутній президент Жуліо Престес утік; поарештували і поставили під суд усіх важніших представників давнього режиму, — владу перейняв речник опозиції Жетуліо Варґас в ролі диктатора, що сперся на військовий тимчасовий уряд. Все те сталося в місяці жовтні минулого року і з того часу ніщо не змінилося.

П. Карманський.

Українці на І. Всеславянськім Пластовім Зїзді.

Тисячі учасників. — Табор українських пластунок. — Українські пісні й танці. — Наш виступ на міжнародній арені.

В Празі відбувається перший всеславянський зїзд пластунів (скавтів). Зі всіх усюдів приїхали тисячі молоді всіх славянських народів та інших представників широко поширеного світового пластового руху.

Лише Галичина не мала змоги вислати цим разом своїх юнаків на зїзд, бож „пацифікація" зовсім обезкровила галицький український пласт, що вже здавна набрав поважних розмірів та форм. Але не лишилося порожнім місце України. Репрезентували український пласт: Кіш пластунів при українській реформ. реальній гімназії в Ржевницях, Дівочий гурток пластунок ім. Лесі Українки, Команда Союзу українських пласт. емігр., а крім того українські пластуни із Закарпаття. Всі вони виступають помітно на многобарвному тлі пластових змагань та гідно репрезентують український пласт та українців узагалі.

Нині вже відбулися два перші дні зїзду, що має закінчитися 2. VII. Перші два головні дні зїзду мали чудову погоду, що приваблювала тисячі у тінь великого гаю, славутної „**Stromovky**", де в сусідстві павільонів вистави за кілька день повстало ніби в казці нове місто — пластовий табор. Є тут свій власний стадіон, сотки куренів, менші табори окремих народів та гуртків, шатра тимчасових реставрацій. Від ранку аж до пізнього часу тут повно руху, барв, співу, сміху, все буяє молоде, радісне життя.

Серед ріжних інших барв вабить табор українських пластунок. Доводилося чути від чужинців, що його оглядали, велику похвалу по мистецьки намальованими орнаментами на брамі цього табору, на якій уміщено й образ патронки — Лесі Українки. Чепурненькі шатра. Все лагідна, привітлива зустріч пластунок вабить сюди гостей, що часто заходять послухати співу, або подивитися, як танцюють українські танці.

В таборах повнісько ріжним віком пластунів: від наймолодших до старих віком, поважних, що кермують цією виховною системою, що мають дати нам нову досконалу людину.

Серед гостей визначується група англійських пластунок у їх темносиніх одностроях, дуже характеристичний гурток шотляндців з їх традиційними спідничками. Тут найдете зразки всіх славянських національних строїв, яких залюбки вживають українці, чехи, словаки, поляки. Час до часу кудись прямує той або інший відділ із своїм прапором, іноді з орхестрою, що пригрaє до кроку.

Число тих, що зїхалися, перейшло всі сподівання. Тож треба було частину більших таборів перенести трохи далі, на острів, де над Вeлтавою широко розкинені шатра польських та югославянських таборів.

Особливо великий рух в таборах пополудні. Від третьої години на стадіоні відбуваються ігри, виступи окремих угрупувань, вистави. Програма повторюється щодня з деякими відмінами. Крім двох сцен (образ з прастоліття „Огонь" Навмана та „Джерело життя" — античний образ Шімана) тут відбуваються ріжноманітні виступи, що унаочнюють всебічно життя пластунів, їх тему, змагання, шлях і засоби праці. У вечорі на стадіоні збираються біля ватри, що святочно палахтить в середині широкого кола пластунів і пластунок.

Виступи українських пластунів та пластунок, що пописуються в співах і танцях, притягають до себе чимало видців. Це було вже відзначено і в пресі. Треба відмітити надзвичайно успішне виконання таких танців: „запорожець", „козачок", „коломийка", „Катерина", „аркан"

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 5. ЛИПНЯ 1931.

ОЛЕСЬ СТЕПОВИЙ.

ЛЯЛЯ.

Я ще ніколи не зустрічав більш забобонних людей, як наші актори.

Ось вам кілька прикладів:

Коли в день приїзду до якогось міста побачуть похорон — буде успіх. Весілля — проґорить театр зовсім.

Упаде примірник на землю, то краще не грати, буде великий балаган.

Сісти на суфлерську будку — провалити ролю.

Продати перший білет жінці — кляпа, мущині — буде каса.

Покласти афішу на ліжко — дефіцит.

Шити на сцені — зашивати успіх.

Розібється дзеркало в гардеробі — розібється театр.

І ще, ще, ще... без кінця. Попросту дня нема, щоби щонебудь не сталося між нами, тому, що... і тут це відповідна до випадку забобонна причина.

— — — — — — — —

Я мав ляльку.

Така Кольомбіна в масці, з ясним золотим волоссям і чорними очима. Звідкіля вона у мене взялася — історія коротка: Коли ми з Алею з кожним днем все більше ставали для себе чужими, байдужими, далекими, вона одного дня, зовсім несподівано дізнавшись про мою адресу, прислала мені до театру отсю ляльку. (Аля теж мала золоте волосся і чорні очі).

Від того часу ми ані не бачилися, ані не писали до себе.

— — — — — — — —

Лялька стала невідступним товаришем моїх днів. Я прозвав її Алею. Покладу, бувало, її на руки і довго, довго дивлюся на ті чорні очі, а потім гладжу мягке її золоте волосся.

Зате мене в театрі прозвали „Нюнькою".

Це-ж образливо, ні? Деякі казали, що я взагалі ніжної вдачі, інші моє привязання до ляльі приписували знов „збаблілости теперішніх мущин". А були ще й такі, що в Алі бачили мою давню правдиву Алю... А поправді, я знаю... здається без моеї лялі булоб мені невимовно сумно.

— — — — — — — —

Настали гарні, літні дні. У всіх на устах: сонце, свіжий воздух, відпочинок. Як звичайно що року в таку пору.

Наш театр взяв маршруту на Ворохту і Яремче. Говорили про великі успіхи театру серед великої маси літників, словом гарний заробіток — мурований.

— Відкуємося за весь рік — тішились ми.

На конто гарних „аконтів" кожний мріяв про своє: то про гарне вбрання, то про сукні найновішої моди, а були й такі, що мріяли про сплату своїх довгів.

Всяким плянам і мріям про гарні заробітки не було кінця і краю. І я теж, грішний, піду, бувало, з лялею кудись у поле, ляжу в мягку траву, покладу її біля себе, вплаю очі у нескінчену голубінь неба — і думаю. Уявляю себе в новому одязі, нібито маю спокійну голову, без гризот про завтра, живу собі, так тільки думок, що сцена та театр.

Як ніколи! Чи не гарні часи?

— — — — — — — —

Має щастя наш адміністратор, що втік, а то булиб його побили. Куди він нас завіз?! З наших сподівань — дуля, розвалились мов хатка з карт. Розбилися наші рожеві окуляри. Вже другий тиждень переслідує нас якийсь „пех". Щодня саля повна від порожніх крісел. Хоча по тих літниськах літників аж голова болить, зїхались з усіх усюдів, навіть багато знайомих, а вірителів, і репертуар ставимо боевий — а „горимо" щодня без милосердя.

Рішено. Хтось у театрі „пехуватий".

Перераховували всіх і все — не могли якось доглупатися. Аж оце одного дня, рано прибігає наша щебетуха Бонця зі страшним відкриттям. Всі остовпіли.

Нещастям, каже, є моя ляля.

Прошу я вас! Чи можете собі уявити моє становище? Що я не переконував, що маємо невдячну публику, що такі тяжкі часи для театру, що так граємо, що ніхто до нас не ходить — ніхто н еповірив.

„Твоеї лялі в театрі, щоб не було, бо ми скоро з голоду попухнемо" — і кінець.

Як не тяжко це було, а лялю довелося відіслати Марусі, товаришці, що працювала в другому театрі.

У той вечір, коли хтось із наших сказав зібраним на салі семи особам, що з причини малої фреквенції виставу відкликається — я прощався з лялею. Кинув її на ліжко і вибіг на вулицю.

Був гарний місячний вечір. Проходжувалося багато наших літників, яких глибоко вразила відкликана вистава. Ходили люди і вели розмову на тему „нашого бідного театру".

Коли за два дні переїхали ми на друге літнисько, я не міг переконатися про правдивість тверджень щебетуні Бонці, щодо лиховісної моеї лялі. Ледви висіли ми з автобуса, побачили як повз нас переїздажло весілля. Женився якийсь бідний адвокатський соліцитатор

Тому і тут ми „дістали в шкіру".

——o——

та інші. Деяких з виконавців відмічено особливою похвалою глядачів (О. Сірополко, Е. Янківна, В. Марунняк, М. Лещинський, М. Попович, М. Сорока). Виступали танцюристи в національних строях. Заспівали українці й гимн „Ще не вмерла Україна", чим закінчили свій виступ на другий день зїзду (29. VI.). Гимну вислухано з відданням належної почести та вставши з місць. Може це вперше, що на міжнародньому зїзді відбулась така урочистість щодо нашого гимну.

Виступ українців помітний був і на самім початку свята. Це коли 15.000-ний похід проходив через всю Прагу на „град" здоровити президента республики Т. Г. Масарика, українці йшли під своїм прапором, що був високо піднесений та широко розгорнений над їх ширококрисими капелюхами. Прапор несли на чолі відділу, одягнені в національні строї, хлопець та дівчина.

Не проходить непомітною співучасть наших пластунів також у виставі, що їх під цей час улаштовано у „Виставовій Палаті". Знову ж таки заходами пластунів української гімназії споруджено український пластовий кіоск. Є тут богато фотографій, що унаочнюють шлях життя пластунів, їх виправи, участь у громадському житті. Ріжні вироби з дерева, соломи, паперу, вишивки, образки краєвидів, живопис на шклі, збірки марок, грошей, гербарій і т. ін. наповняють український кіоск, прегарно прибраний в нац. барви. Небракує і діяграм, що подають числа щодо розвою українського пластового коша в Ржевницях. Богата пластова література (календарі, брошури, часописи) звязує ідеольогічно наших пластунів-емігрантів з їх братами з Підкарпаття та Галичини.

29. VI. відбулося урочисте засідання, присвячене ювілеєві з приводу 20-літневої праці чехословацького пласту. Поруч з іншими представниками, що витали чеських скавтів, проф. К. Подільський в короткій ядерній промові, виголошеній по українськи, привитав чехословацьких пластунів, зїзд та нагадав, що один із славянських народів усе ще знаходиться в неволі та тяжко терпить своє поневолене життя.

Ось так з того короткого опису подій, що відбулися в часі перших днів зїзду бачимо, що українцям пощастило занятти там доволі видне місце. Треба зовсім поважно рахуватися з цим виступом на міжн. арені. Це заслуга нашої молоді, що працює над собою та змагає до тої прекрасної мети, що її вказує пласт. Заслужилися тут і старші дорадники та провідники, серед котрих слід піднести „дрібну", але велику працю проф. К. Подільського.

Прага, 30. VI. 1931.

Петро Злепко.

9-ий місяць слідчої вязниці голови УНДО, посла д-ра Дмитра Левицького.

З днем 30. червня ц. р. минуло вже вісім місяців від арештування голови Українського-Національно-Демократичного Обєднання, б. голови Української Парляментарної Репрезентації та знову вибраного послом на 1. місці незалежної української листи з округи Львів-повіт — д-ра Дмитра Левицького. Людина вже немолода і схорована — захворів д-р Дмитро Левицький у вязниці настільки поважно, що перевезено його до санаторії „Червоного Хреста" у Львові, де й досіль перебуває, як вязень: під вікнами його кімнати день і ніч сторожить поліціянт, а в передсінку днем і вічю перебуває агент поліції.

Девятий місяць перебуває у вязниці найчільніший український національно-політичний діяч, член парляментарної палати, людина високо-освічена та великої особистої культури, й усе ще не доручено йому навіть акту обвинувачення! Усе ще не знає ані українське громадянство, ані сам вязень — за що він вязнений, коли буде суд над ним і яка жде його доля.

Маємо інформації, що посол д-р Дмитро Левицький не вважаючи на поганий стан здоровля, ні трохи не впав на дусі та пильно цікавиться громадянськими справами — поскільки можна цікавитися ними у стінах вязниці!

Подаємо це до відома усім тим, які раз-у-раз запитують нашу редакцію про посла д-ра Дмитра Левицького.

Одночасно з д-ром Дм. Левицьким, 30. жовтня минулого року, арештовано також ґенерального секретаря УНДО, вибраного потім також послом, д-ра Любомира Макарушку. Він перебуває теж уже девятий місяць у слідчій вязниці, також ще без акту обвинувачення, без сконкретизованих закидів: защо...

Всі найможливіші заходи, які робили рідні увязнених послів, щоби випустити їх на волю за кавцією, хоч би й з залишенням їх під поліцийним доглядом, усі запевнення, що вони не використають особистої свободи для втечі — залишилися досі без успіху.

За масову ощадність.

Як боротися з перепонами у пропаганді і збиранні дрібної масової ощадности.

Пропаґанда ощадности серед українського населення, що її розпочало в р. 1927. і веде Товариство „Ощадність" для господарности і добробуту, стрічала у нас, у перших своїх починах, багато невірних та байдужих. Та проте можна сказати, що перші леди проломано.

Ми скріпили й поширили наш клич ощадности піднесенням його до громадянської масової ощадности грошевого капіталу, щоби власними, хоча й слабими силами зібрати потрібні грошеві засоби. Останні статистичні дати Ревізійного Союзу Українських Кооператив виказують зовсім поважні вислідн, які нас заохочують до дальшої праці на цій ділянці.

Але в осені 1930 р. при нагоді відомих подій, почали подекуди поліційні органи забороняти збирання дрібних ощадностей, відбираючи ощадностеві картки та домагаючися покарання тих осіб, що збирали буцім то жертви без дозволу влади. Сталось це між іншими випадками, і в громаді Тучапи, приділеній до старости в Городку Яг. В цій громаді є Кружок „Сільського Господаря", в котрім викладав минулого року інж. Ярослав Цімура про значіння господарности й ощадности. Ці виклади сподобалися місцевим громадянам і вони постановили заложити у себе збірницю дрібних ощадностей, щоби припильнувати й облекшити складання дрібних масових ощадностей та відсилання їх до найближчої кредитової кооперативи „Народній Дім" в Яворові. Два найбільш охочі молоді господарі: Андрій Дільний та Іван Дембицький виєднали згоду повітової кредитової кооперативи „Народній Дім" в Яворові на заложення збірниці дрібної ощадности в Тучапах, привезли потрібні друки до ведення збірниці та розпочали працю. Люди стали з одушевленням складати дрібні ощадности, бож зголошувалися з вкладками не тільки господарі, але також господині і молодь, так, що в недовгому часі вже назбиралось поверх пятьсот золотих, ощаджених дрібними грошевими квотами, які зложено в повітовій кредитовій кооперативі в Яворові. І так ставало веселіше в громаді, бо люди вже наперед тішилися, що за кілька місяців зможуть собі ще більше ощадити, так, що заложать власними силами в громаді свою касу ощадности і позичок.

Але найшовся в цій громаді чоловік, що вручив поліції вкладкову картку на дрібні ощадности своєї жінки і доповів, що по хатах збираються примусово датки нібн на ощадність. Звідси вийшло донесення поліції, що в громаді збираються датки (жертви), без дозволу влади. Так повстав мнимий карно-адміністраційний проступок і староство в Городку 6. листопада 1930 засудило обох згаданих громадян, що безкорисно пропаґували ощадність, щоб їх відставити до кредитової кооперативи в хосен дотичних вкладників, — на кару по 10 зол., або по два дні арешту. По селі пішла чутка, що вже не вільно складати вкладок ощадности, бо поліція заборонила, а староство за це карає. І так справа припинилася...

Оба засуджені звернулися в законнім речинці 7 днів до староства, щоби воно предложило справу окружному карному судові у Львові до вирішення (арт. 618 нового карного поступовання). Окружний суд у Львові, виділ VIII. карний, перевів розправу головну в дні 24. червня п. р. та ухилив засуд, виданий староством у Городку і виправдав обох обвинувачених. Окружний карний суд у Львові станув на тому правному становищі, що заборона збирання датків без дозволу адміністраційної влади відноситься до жертв, які має складати громадянство на якусь ціль,

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 5. ЛИПНЯ 1931.

ГРИЦЬ СМОЛЬСЬКИЙ

Раз по Італії.

Зупинка в Кракові.— Віденський музей й опера. — Воєнний спомин.— Венецькі канали та гондолі.

До останньої хвилини я не був певний, чи поїду; клопоти з пашпортом. Їхав без ілюзій і солодких надій. Перша трьохгодинна зупинка в Кракові. Хочу побачити костел Францішканів. Властиво не так сам костел, як вітражі Виспянського. Сам костел малий, та стиль робить його великим. Пригадую, скільки я чув про ці вітражі від тих, що студіювали в Краківській Академії. У вітражах Холодного спокій і прозора розплывчастість, у Виспянського неспокій, гра кольорів, схоплена твердою лінією.

Відень! В часі війни переїздив я сюди, та не той він став, що був. Тай не жаль мені за ним і цілком не тягне заглянути до середини тих хоромів, де ще не так давно проживали ті, що над нами панували. Мене тягне до музею, де побачу мистецтво.

Музей великий і богатий, якби такий у нас! Входжу в салю образів. Бачу, що їх тут так багато, що за один раз годі все оглянути. Майже всі образи вичищені, що й пороху не побачиш, а деякі блищать, як витертий плащ. І тут видно німецьку педантерію чистоти. Мене вразу притягає мала розмірами картина „Богоматір між двома черцями" Бенеццо Ґоццолі та „Св. Севастіян" Мантенія. Дуже гарна кольоритом „Мати над тілом Христа" Андреа дель Сарто. Десь усі картини почорніли та посіріли, а ця неначе недавно намальована.

Вечором в опері. Усі місця надиво зайняті, а порожніх нема. Вистава зачинається точно, на перервах дивна тиша. Мої сусіди і сусідки з усіх сторін держать лібретта і стежать за акцією на сцені. Мене дивує. Театр повний а у Відні певно більше кін, як у Львові. „Казки Гофмана" грають може тисячний раз.

Дорога з Відня на полудне для мене не дуже цікава. Тунелі тим менше, бо в часі війни досить надоїли вони мені. Ріки Таліяменто, Лівенца та Піява пригадали мені час, який перемучив тут воюючи за небіжку Австрію. Ті ріки зникають поволі у сутінку вечора, як герої минувшини, а ми наближаємося до Венеції.

Як вабило мене колись побачити її, а був я так близько. Стоючи на позиції ось-ось бачу її. Лише заризикувати і піти! Та не довелося! Чи туга за домом, чи може страх не кинули мене туди? Скільки не чув я про неї і не читав! Ще у ґімназії професор ґеоґрафії, оповідаючи про Венецію, згадував про льви на площі св. Марка, розказував про одну паню, яка хвалилася, що була у Венеції. Коли її спитали, чи бачила льви, відповіла: „Саме у той час, коли я там була, їх годували". Я сам не хотів вірити, що є місто без вулиці, а камениці на деревляних палях.

Поїзд жене, як птах, вузенькою шийкою до стації. По обох боках вода. Світла грають по воді, а їх відблеск йде широко і глибоко і не задержується. Мене огортає нетерпячка. Врешті ми вискакуємо із ваґону на площу перед двірцем, а перед нами вода. Причалює малесенький кораблик і пливемо. Ґондоль не бачу. Ще вчора вечором в опері показували її в другім акті. Їзда по каналі бавить мене незвичайно. За нами женуть два шнурки течійок води. Усе неначе у казці. Казали, що вода тут брудна, та я цього не бачу. Може не бачу серед ночі, бо світла, яке мерехтить у воді, так багато, як зірок на небі.

Камениці високі, як ліс видобуваються з води і гойдаються. Канал ширшає. Перед нами серед води великий корабель темніє, а на ньому два довгі рядки світел. Певно таким наші батьки їхали до Америки шукати щастя. Коло палати Дожів висідаємо. В очах мерехтить, місто купається у воді, море вабить до себе. Струйки води вдаряють об камінь, відбиваються, а за ними женуть другі. Камінні сходи ховаються у воді. Цікаво, чи йдуть аж до дна? Як їх будували? Певно відвертали воду. Кілька кроків від мене сторчать рядки дрючків з води, а між ними хлюпають одна об другу гарні, лискучі ґондолі, як чічки серед води і мов лебеді пнуть у гору свої шиї. Посередині розкішне місце до сидження. Ох, як кортить поїхати, та нема... її... Приїду вдруге, та не сам, а з Тобою!

(Продовження буде.)

—o—

через що зменшується суспільний маєтковий
стан дотичного громадянства; а в даному випад-
ку заохота і влекшення при збірці вкладок ощад-
ности в хосен складаючих не зменшують майна
дотичного громадянства, а навпаки: ще збільшу-
ють, бо вкладник задержує свою шадничу вклад-
ку і від неї йому приходять іще відсотки. Тому
нема правної підстави до покарання обвину-
ваченнх.

Ось таким чином усунено неоправдану пере-
пону у пропаганді і обиранні дрібної масової
ощадности. Справу перевело в суді наше Това-
риство „Ощадність“, яке займалося обороною
обвинувачених. *К. Л.*

Військова револьта

в Перу.

В Куцко військові повстанці утворили про-
тизорничий уряд, зложений зі старшин, і випо-
віли війну урядовим військам. Представник пе-
рувійського уряду полетів до Куцко перегово-
рювати з повстанцями. Стан облоги тревае
дальше.

Студентські справи.

Студії у львівській Політехніці

Львівська Політехніка обнимає 6 виділів, з
котрих кожний розпадається ще на відділи, ґру-
пи та секції. Студії в техніці тревають 4 роки;
лише на відділах сухопутнім і воднім виділі ін-
жинірії 4 і пів року. Та в дійсности скількість
обовязкових праць (іспитів, ляборaторійних
вправ, проєктів і т. д.) є така значна, що їх вико-
нання майже завсіди продовжує студії на 1—2
роки, в залежности від виділу та здібностей і ма-
теріяльних засобів студента. Приймають на тех-
ніку на підставі зложення вступного іспиту.
Окрім того почавши від слідуючого шк. року
(себто 1931-32) кандидати мусітимуть піддатися
лікарським оглядинам.

Виділи в Політехніці та умовини приняття і студій у них є такі:

I. Виділ інжинірії сухопутньої і водної, що розпадається на відділи: сухопутний, водний і мірничий. Студії тревають пересічно 5—6 літ. Вступний іспит здається з математики та рисунків.

II. У виділі архітектонічнім студії тревають около 5 літ. При вступнім іспиті здається рисунки.

III. Виділ механічний обнимає три відділи: а) машиновий з ґрупами: конструкційною, залізничою, технольоґічною і руховою, б) електричний, в) нафтовий. Виділ механічний кінчать пересічно за 6 літ. Вступний іспит обнимає математику, фізику, нарисну ґеометрію і рисунки. Крім того при вступному іспиті преводять психотехнічні досліди загальних та технічних здібностей кандидатів. При внешенні подань на механічний виділ добре виказатися принайменше одномісячною механічною практикою.

IV. Студії у виділі хемічнім тревають около 5 літ. Вступний іспит здається з фізики, хемії та рисунків.

V. Виділ рільничо-лісовий ділиться на відділи: рільничий і лісовий. Укінчити можна студії в тому виділі пересічно за 5 літ. Студенти, що студіюють у рільничім відділі, перебувають перших півтора року у Львові, а дальших 2 і пів року в Дублянах коло Львова. При вступному іспиті здається природничі науки (зоольоґію і ботаніку).

VI. Виділ загальний із секціями: математичною, фізики і хемії та рисунковою. У секції фізики й хемії студії ведуться в трьох напрямах: фізики теоретичної, фізики технічної і хемії. Вступний іспит до математичної секції та секції фізики і хемії обнимає математику і фізику, а до рисункової секції рисунки.

Оплати в залежности від виділу в минулому шк. році виносили від 138.95 до 198.95 зол. До того приходить ще 30 золотих вписового, яке платять ті, що вперше вписуються на техніку. Тепер кружляють поголоски про піднесення оплат. Одначе досі про це нічого певного сказати не можна, а шкільні власти покищо запевняють, що зміни в тім напрямі правдоподібно не буде.

Удержання у Львові коштує 100—150 зол. місячно. Частина студентів може дістати приміщення в „Академічному Домі“ (около 100), а тоді кошти удержання значно зменшуються.

Докладніші інформації дотично вписів на Політехніку, вступних іспитів і т. д. подає Т-во „Основа“, Львів, вул. Супінського 21. Колиб зголосилася відповідна скількість кандидатів, то Т-во „Основа“ приступилоб до зорґанізування підготовляючого курсу до вступного іспиту на Політехніку. Зголошуватися слід до 20. липня ц. р. Сам курс тревав би від початку серпня до половини вересня, а оплата на ньому виносила б 10—15 зол. від предмету.

Шкріть наш часопис!

ОСТАННІ ВІСТИ

ПРЕМІЄР ПРИСТОР ПРО ГОСПОДАРСЬКЕ ПОЛОЖЕННЯ ПОЛЬЩІ.

В четвер 2. липня ц. р. на сходинах послів
ББ. у голови клюбу пос. Єнджеєвіча виголосив
прем. Пристор промову про господарське поло-
ження Польщі та ощадностеву акцію уряду. Ви-
словив догану під адресою промисловців, які
легкодушно затягають позички за кордоном і
легкодушно виповідають працю робітникам.
Тому на будуче буде відноситися уряд прихиль-
но лише до тих промисловців, що зрозуміють
жахливе господарське положення. Господар-
ска кріза в Польщі в першу чергу залежить на
думку премієра від світової кризи. Своє твер-
дження арґументував тим, що закордонний ка-
пітал має значну пайку у всіх важніших госпо-
дарських підприємствах. Ось в акційних спілках
мав у 1930 р. 44.6 відсотків капіталу, таксамо
значну пайку в нафтовім промислі і приватних
банках. Ці підприємства ведуть грабункову го-
сподарку в Польщі, тягнуть надмірні дивіденди,
але не нагромаджують власних запасних фон-
дів і резерв. Далі прем. Пристор заявив, що вне-
се законопроєкт до сойму в справі будівельної
акції, яка дотепер спиралася лише на держав-
ний бюджет і кредит банків. Законопроєкт пе-
редбачує нові джерела доходу на будівельну
акцію, але речинця урухомлення цих капіталів
премієр не подає. Заявляється проти стягання
до міст нових сезонових робітників та проти
додаткових годин праці робітників у підприєм-
ствах. Ощадностева акція мала на ціли об-
лекшити тягарі суспільности, томуто зредуко-
вано бюджет на 415 міл. Апелює до господар-
ських кругів, щоб свій еґоїстичний інтерес під-
порядкували для добра загалу.

—o—

ДЕМОНСТРАЦІЇ СТУДЕНТІВ У НІМЕЧЧИНІ.

В четвер 2. липня ц. р. відбулися в Вроцлаві великі демонстрації німецьких студентів під кличем повалення версайського трактату і воєнних довгів.

Таксамо студенти в Берліні уладили бурливі демонстрації спільно з ґітлерівцями і штальгельмівцями на вулицях Берліна. Поліція розігнала демонстрантів ґумовими палицями.

Масові арешти комуністів.

В пятницю 3. липня арештувала поліція біля 350 комуністів за ношення комуністичної відзнаки спартакіяди, яку в останніх днях заборонено носити.

Біржа.

Збіжа.

Пшениця двірська 25.00—25.50, пшениця селянська 23.50—24.00, жито галицьке 24.50—24.75, ячмінь галицький броварняний 25.00—25.50, ячмінь на мливо 23.50—24.00, ячмінь пастівний 24.50—25.00, овес галицький 28.50—29.00, кукурудза румунська 23.50—24.00, бараболя промислова 0.00—0.00, фасоля біла 31.00—33.00 фасоля кольорова 00.00—00.00, фасоля краєва 30.00—31.00, горох пів-Вікторія 33.00—34.00, горох пільний 32.00—33.00, бобик 21.00—21.50, мішанка паст. в зерні 00.00—00.00, вика 39.00—40.00, сіно солодке краєве пресоване 6.00—7.00, солома пресована 5.50—6.50, гречка 30.00—31.00, льон 46.00—48.00, лубінь синій 22.00—24.00, ріпак 38.00—39.00, грисік кукурудзяний 00.00—00.00, мука кукурудзяна 00.00—00.00, отруби житні 12.50—13.00, отруби пшеничні 11.50—12.00, крупи гречані 57.00—59.00 пшоно 00.00—00.00, крупи ячмінні 00.00—00.00, пенцак 00.00—00.00, просо краєве 00.00—00.00, макухи льняні 30.00—31.00, мак синій 125.00—135.00, мак сивий 100.00—110.00, конюшина червона 000.00—000.00.

Гроші.

Американський долар 9.01.50—9.02.00, канадійський долар 8.92.00—8.93.00, чеська корона 0.26.33—0.26.66, австрійський шілінг 1.25.00—1.25.30, румун. лей 0.05.25—0.05.30, французький франк 0.34.80—0.35.00, швайцарський франк 1.71.90—1.72.10, фунт штерлінгів 43.40.00—43.60.00, радянський червінець 0.00—0.00, німецька марка 2.11.67—2.11.95.

Золото: 20 корон 37.00.00—37.20.00, 20 франків 35.80.00—36.00.20, 20 німецьких марок 00.00.00—00.00.00, 10 російських рублів 47.00.00—47.20.00.

Срібло: Австрійська корона 0.36.00—0.36.50, 5 австрійських корон 2.00.00—2.10.00, австрійський фльорен 1.00.00—1.05.00, російський рубель 1.60.00—1.65.00, копійки за рубель 0.80.00—0.85.00.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 3. VII. 1931 р. масло експортове і десерове пріма —.— зол., літра молока 22—24 сот., літра сметани 1.20 зол., копа яєць 4.50 зол. На яйця тенденція знижкова.

—o—

Інформуймо про себе чужину!

До відома видавництв, авторів, наукових установ, книгарень і приватних осіб.

З Українського Наукового Інституту в Берліні, від голови Обмінної Комісії д-ра І. Мірчука дістаємо таку відозву:

Живемо в часах, коли кожний нарід усіма
силами змагає до того, аби якнайдокладніше
знайомити весь культурний світ з власними
культурними та науковими досягненнями. Пер-
шим засобом до цього є обмін духовими цін-
ностями, науковими, літературними та ми-
стецькими виданнями, мистецькі вистави, на-
укові зїзди, товариства для культурного збли-
ження й співпраці і т. д.

Українська проблема стає в Европі чимраз актуальнішою і заінтересування нею постійно зростає. З цього огляду інформація культурного світа про українську культуру, науку, літературу, мистецтво, господарство і т. д. — стає важною й невідкличною потребою дня.

У колах Українського Наукового Інституту в Берліні виринула думка, заснувати при Інституті постійне бюро розсилки українських книжок закордонним науковим установам. Його метою є систематичне й плянове творення українських відділів у книгозбірнях таких наукових установ у Західній Европі, які займаються безпосередньо чи посередньо студіюванням України (слявістичні семінарі, інститути Східньої Европи, національні бібліотеки, економічні наукові товариства тощо).

При живій участи й піддержці українського громадянства, а головно українських видавців і авторів можна буде в короткім часі довести до того, що кожна заграннична наукова інституція, яка займається східно-европейськими справами, матиме потрібну українську літературу. Таким способом зробимо діло великої ваги, бо чужинці черпатимуть відомости про наші справи безпосередньо з українських джерел і навяжемо безпосередній контакт з чужими науковими інституціями і діячами.

Перевести це діло можна буде лише тоді, коли українські видавництва й автори, розуміючи вагу такої акції, з кожного накладу призначатимуть постійно якусь кількість примірників для поширення за кордоном за посередництвом такого бюра. До цього потрібні не лише наукові книжки в обсягу українства (історія, історія літератури, мистецтва, культури, твори суспільно правничі, з народнього господарства, статистичні збірники і т. д.), але не менше — й красне письменство (твори українських клясиків та визначніших сучасних письменників) та мемуаристика. Багато того рода видань валяється десь по маґазинах чи на горішах, головно після ліквідації еміґрантських видавництв. Книжки ці нищаться і нікому не приносять найменшої користи, а передані до згаданого бюра, зробили би свою прислугу. Це тим лекше зробити, бо Інститут готовий покрити кошти пересилки книжок.

Отже звертаємось до всіх українських видавництв і видавців, авторів і окремих осіб з проханням, щоб вони присилаючи нам свої видання, помогли нам виконати велике діло інформації чужини про українську культуру. На випадок, якщо за наші посилки отримаємо від чужих установ чужі видання, перешлемо їх зараз українським бібліотекам і науковим товариствам.

Посилки треба спрямовувати на таку адресу: Bücheraustauschstelle am Ukrainischen Wissenschaftlichen Institute in Berlin W 56, Französische Strasse 28.

НОВИНКИ

— **Нічні гості чи — пацифікація?** До читаль-
ні „Просвіти“ в Долпотові, пов. Калуш, вломи-
лися в ночі на 30. червня ц. р. незнані люди, по-
зривали образи Шевченка, Франка, Хмельниць-
кого і грамоту членства читальні та знищили їх,
помісивши ногами на долівці. Дісталося теж
чимало урядженню читальні. Лавки, столи і ша-
фи з книжками поперевертано горі ногами.
Сполошені утікли, бючи лямпи, що висіли в чи-
тальні.

— **Богацтво нашої землі.** Товариство „Ґаліція“ довертіло цими днями новий шиб „Зиґмунт“ V. на ґрунтах бориславської парохії в Мразниці з денною продукцією 15.000 кг. ропи і 8 кубіків газу. Глибина шибу сягає до 1509 метрів. В сусідстві лежать шиби „Зузанна“ і „Ґлаціск“, які також мають гарну продукцію.

— **Аргентинський консулят** у Львові урядує тимчасово у готелі Жоржа від 12.—2. попол. для справ воєвідств львівського, станиславівського, тернопільського та волинського. Новим консулем призначений п. Дато-Тессіторе.

— **З українського культурного життя за границею.** В товаристві „Просвіта" в Моравській Остраві (Чехословаччина) проф. Дмитро Дорошенко виголосив 5. червня ц. р. реферат на тему „Національні і державницькі змагання придніпрянських українців перед світовою війною".

— **В більшовицькому раю.** З Ростова над Доном дістався такий лист до редакції одної заграничної газети: „Коли когонебудь з Вас перекинув би хтось сюди в Росію, то ледви чи він повірив би, що не находиться в домі божевільних. Він не хотів би жити і скінчив би самогубством. Коли ми тут живемо дальше, то це тому, що привикли до цього життя і думаємо, що всі люди так живуть. Горстка озброєних диктаторів держить в руках при помочи зброї й тяжких матеріяльних відносин цілий край. Ціле життя концентрується в черезвичайці. Там знають не тільки, що чоловік говорить і думає, але також що він їсть. Купиш скрито хліб — дають під суд, купиш мясо — під суд. І одно і друге велика рідкість. Усього бракує. Але на більшовицькі газети ми богаті. Скоро переженемо Америку.

— **Сумні часи.** У Варшаві відобрав собі життя почтовий урядник Копацінський на вість, що його зредукували. Тамже кинувся з 4-го поверха суддя Волині, Беджицький, наслідком грошевих клопотів.

— **Батько вбив доньку.** В Сарафинцях, пов. Городенка, погибла наслідком удушення Олена Бойчук. Під замітом душогубства арештовано її батька Костя Подольського, що сварився з нею за маєток.

—**Діти і револьвер.** Гаевий Скібіцький у Ведромичах лишив у хаті револьвер і двох синків. Бавлячися зброєю, 5-літний хлопчина застрілив свого 7-літного братчика.

— **Ґенерала Людендорфа** засудив німецький суд у Ґоті на 500 марок кари за знеславлення гр. Дона. Людендорф закинув йому на одних зборах, що Дон знав ще в 1911 р. про плян замаху на австрійського наслідника престолу, архикнязя Фердинанда та викликання світової війни, але не повідомив про це нікого, щоби до того недопустити.

— **Промоції.** На чеській політехніці в Празі промувався 25. червня ц. р. інж. хемії Арк. Кейван з Буковини на доктора технічних наук. — На Карловім університеті в Празі промувався 26. червня ц. р. на доктора медицини: Стефан Семигинівський з Ходорова і О. Сандурський з Калуша. Тамже промувалася 30. червня ц. р. на маґістра фармації (з відзначенням) Дарія Пшепюрська, дочка о. Андрія Пшепюрського. — Осип Хомінський і Яків Козарук одержали в червні ц. р. на львівському університеті диплони маґістрів фільософії з музикольоґії (з дуже добрим поступом).

— **Лет довкола світа.** До Ню Йорку прилетіли 1. ц. м. два летуни Пост і Ґатті, що облетіли цілу земну кулю довкола. Простір 24.000 км. перелетіли впродовж 8 днів, 15 годин і 51 мін., з чого на сам лет припадає 4 дні 10 годин і 8 мінут. Великий океан перелетіли на півночи, між Сибірю та Аляшкою. За свій лет дістануть 90.000 долярів нагороди.

— **Найбільшого душогуба** стратили 2. ц. м. в Кольонії. Є це відомий Петро Кіртен, що в місті Дісельдорфі та околиці убив щось двацять осіб та допустився багато інших злочинів. В квітні ц. р. засудили його на кару смерти. На вість, що влада відкинула його просьбу в справі помилування, він зажадав сповідника. Прислали йому аж двох священиків, з якими провів цілу ніч. Рано звязали йому руки і вивели на подвіря, де ґільотина стяла йому голову.

—**Спека в північній Америці** чимраз більша. До 2. ц. м. померло в Зед. Державах 1014 осіб від соняшного удару. Крім того згинуло багато худоби.

— **Іспит зрілости** на ґімн. курсах, що підготовляють до Духовної Академії, при Малій Семинарії у Львові відбувся під проводом делегата Митроп. Консисторії о. крил. Юліяна Дзеровича в днях від 28. червня до 2. липня ц. р. Свідоцтво зрілости дістали: З відділу VIII. а: Андерст Франц, Бринявський Василь, Вербинський Филимон, Іваник Евген, Когут Оніфер, Пасіка Омелян, Саноцький Петро, Семен Володимир, Семотюк Василь, Смик Богдан, Фединяк Іван, Цуприк Микола. З відділу VIII. б: Асаулів Борис, Білик Григір, Вільницький Михайло, Головатий Микола, Гуцуляк Василь, Данилевич Богдан, Дражньовський Олексій, Жултанський Константин, Лопадчик Іван, Навізівський Богдан, Нехай Іван, Никифорчин Микола, Нич Стефан, Онищук Стефан, Придаткевич Ярослав, Романяк Мирослав, Стефаник Михайло, Ігорчак Франц. Один абітурієнт репробований при устному іспиті.

З судової салі.

ПРИСУД У ПРОЦЕСІ ПРОТИ 12-ОХ ЗДОГАДНИХ ЧЛЕНІВ О. У. Н.

В пятницю 3. липня ц. р. закінчився процес проти 12-ох здогадних членів ОУН, який тягнувся аж два тижні. Після відчитання вердикту суддів присяглих, трибунал по нараді видав вирок, яким засуджено *С. Бардахівського* на 3 роки тяжкої тюрми, *М. Ласейчука*, і *І. Ткача* по 2 роки, *Саляка* на 5 років та *Б. Стецишина* на 4 роки тяжкої тюрми. Засудженим почислено теж слідчий арешт. Обвинуваченого Е. Врецьону і 6-ох підсудних увільнено від вини і кари.

—o—

Дописи.

ДОЛИНА. *(Ювилейне свято в честь екс. митрополита Шептицького).* Заходом святочного комітету міста Долини, у склад якого входили представники культурно-освітніх товариств та українського громадянства під проводом о. Цимбали, відбулися дня 21. червня п. р. в честь екс. митр. Андрея ювилейне свято. Свято це розпочалося в год. 10. торжественною Службою Божою, при співучасти священиків, представників деканатів повіту, яких було 17. Служби Божої вислухали маси народу з міста і з сіл. Співав хор Т-ва „Боян" з Долини. Преґарну патріотичну проповідь виголосив о. Бордун з Тури Великої. Службу Божу закінчив о. Цимбала проповідю, в якій подав до відома про висилку телеграми на руки Достойного Ювилята. Грімке многократне „Многая Літа" залунало під церквою. В год. 12.30 розпочалася в честь Ювилята в салі „Братської Хати" святочна академія. Академія почалася відспіванням кантати „Привіт" Котка. Співав мішаний хор. По кантаті виголосив д-р М. Пачовський реферат, в якім пригадав безліч високоблагородних діл Митрополита і відкрив його глибоко-патріотичну душу. Третьою точкою програми була „На Вавилонських ріках". Виконав мішаний хор Т-ва „Боян". Відтак п. Тася Гладіївна віддеклямувала вірш Карманського „На Оливній Горі". По деклямації почули ми „Аве Марія" Ґунода, сопранове сольо п. Дарії Гладій в супроводі фортепяну і скрипки. Відтак слідувала пісня Котка „Вечірній дзвін" у виконанні мужеського селянського хору з Велдіжа. Друга частина програми почалася деклямацією вірша Антона Вартового, написаного спеціяльно на це свято, п. з. „Князеві", яку деклямував сам автор. Слідуюча точка — це „Степова могила" Гайсера, скрипкове сольо п. Ярослава Бойдуника в супроводі фортепяну. Відтак Ліста „Мадярська рапсодія", фортепянова продукція на чотири руки у виконанні п. п. І. Дереш і Д. Гладій. Потім була деклямація п. Криськової „В храмі Святого Юра" Б. Лепкого, а відтак два сопранові соля п. Дарії Гладій в супроводі фортепяну: „Молитва" Артемовського і „Спи дитинко" Людкевича. Остання точка програми: „Почаївська Матір" Леонтовича у виконанні мішаного хору Т-ва „Боян". Академію закінчено піснею „Многая літа" і збірним відспіванням національного гимну. Сольові точки супроводила фортепяном п. Ірина Дереш. Хор Т-ва „Боян" в Долині виступав під орудою п. Івана Шумського. Академія випала понад сподівання гарно. Долина дала в дарі Достойному Ювилятові все, що могла.

—o—

СПОРТ.

Недільні змагання.

В цю неділю (5. ц. м.) з приводу міждержавних змагань Польща-Латвія змагань між лі ґовими дружинами не буде. У львівській А-клясі грають: **Ресовія—Україна у Ряшеві,** Погонь (Стрий)—ІІ Сокіл у Стрию, Польонія—Погонь І Б в Перемишлі, Ревера—Чорні І. Б в Станисла тові. У Львові відбудуться на грищі Погоні то вариські змагання Гасмонея—Погонь і змагання олд-боїв з Чорними.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Субота, 4. липня, година 8·— веч. „Ніс до гори".

Неділя, 5. липня, година 8·— вечором „Ніс до гори".

Театр Ріжнородностей (в Нар. Домі):

Субота, 4. липня, година 7·30 веч. „Королева передмістя", водевіль Крумовського.

Неділя, 5. липня, година 7·30 вечером „Королева передмістя", водевіль Крумовського.

Малий Міський Театр:

Нечинний.

Львівська опера в Кракові розпочинає свій літній сезон 18 ц. м. Інавгураційний вечір виповнить „Аїда".

Кіна.

АПОЛЬО: „Мадам Дібарі" (Поля Неґрі, Гарі Лідтке, Еміль Янінгс, Райнольд Шінцель).

КАСІНО: „Помилка батька" — звукова.

КОЛЬОСЕИ: „Ночі в пустинях" (Джон Ґільберт), „Моряк" (Бастер Кітон).

ЛЕВ: „На заході без змін" (Ремарка).

МАРУСЕНЬКА: „Знакома зі спального вагону" (Марлена Дітріх) і звукові додатки.

ОАЗА: „Пат і Патахон у Люнапарку".

ПАЛЯС: „Маски" (Стюарт Вебс, Марселя Альбані).

ПАН: Звукова фільма „Липарі кохання".

ПАСАЖ: „Білі індіяни" (Рекс Бел), „Двобій" (Боротьба Томсона з Ельмо Лінкольном).

ФАТАМОРГАНА: „Парада небіщиків", „Вічне кохання".

ХИМЕРА: „Тайна почтової скриньки" та Тижневик.

СТИЛЕВЕ: „Без серць, без душі" і комедія.

УПХА: „Небезпечний флірт", „Коли вибє 12 година.

—o—

Присилайте передплату!

Програма радіо.

Субота, 4. липня 1931 р.

Берно (341,7) 19·05 Концерт хору.
Льондон (356,3) 19·30 Камеральна музи-
ка. **Штутгарт** (360,1) 22·40 Танкова му-
зика. **Гамбург** (372,2) 16·00 Балетова му-
зика. **Букарешт** (394,2) 21·15 Танкова
музика. **Берлін** (419) 16·30 Концерт ор-
хестральний. **Відень** (516,4) 12·00 Легкий
концерт капелі Сільвінґ. **Любляна** (575,8)
20·00 Веселий вечір. **Харків** (937,5) 15·00
Концерт для дітей. **Москва** (720) 19·35
Концерт симфонічний. **Ленінград** (1000)
18·30 Концерт.

Неділя, 5 липня 1931.

Відень (516,4) 11·00 Симфонічний концерт. **Штрасбург** (345,2) 17·00 Концерт радіооркестри. **Гамбург** (372,2) 13·45 Популярний концерт. **Прага** (486,2) 11·30 Популярний концерт. **Мінхен** 20·00 „Царевич", оперетка. **Медіолян** (500,8) 20·45 „Сила призначення", опера Верді. **Харків** (937,5) 15·00 Концерт. **Москва** (720) 16·00 Музичний фронт. **Рига** (524,5) 21·30 Джезбенд.

Понеділок, 6. липня 1931 р.

Королевець (217,1) 16·00 Клясична музика. **Липськ** (259,3) 19·30 Легка музика. **Братислава** (277,5) 21·00 Популярний концерт, 22·15 Циганська музика. **Льондон** (356,3) 17·15 Танкова музика. **Берлін** (419) 16·00 Камеральна музика. **Стокгольм** (435,4) Розривкова музика. **Прага** (486,2) 19·00 Українські пісні. **Париж** (1724,1) 20·45 Концерт. **Рим** (441,2) 21·00 Легка музика.

Вівторок, 7. липня 1931 р.

Липськ (259,3) 12·05 Танкова музика. 19·30 Джез на 2 фортепянах. **Вроцлав** (325) 16·25 Популярний концерт. 0·00 Смичковий концерт. **Берно** (341,7) 12·05 Популярна музика. **Льондон** (356,3) 17·15 Танкова музика. **Берлін** (419) 17·30 Легкий концерт. **Стокгольм** (435,4) 9·00 Військова музика. **Прага** (486,2) 17·35 Смичковий концерт. **Медіолян** (500,8) 21·00 Концерт симфонічний. **Віденьˮ** (516,4) Веселий вечір. **Мінхен** (532,9) 20·15 Серенада. **Ленінград** (1000) 16·00 Концерт. **Москва** (720) 15·00 Концерт.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 4. липня 1931 р.

11·00 Трансм. з Познаня, 15·10 Грамофон, 15·25 Шаховий куток, 16·00 Програма для дітей, 16·30, 17·35 Відчит, 17·10 Музична авд. молодих, 19·55 Трансмісія з Варшави 20·15 Концерт, 22·30 Шопенівський концерт, 23·00 Фортепяновий щоденник, 23·30 Музика.

Неділя, 5. липня 1931 р.

Львів (380·7) 12·10 Людові пісні, 13·10—14·10 Трансмісії з Варшави, 23·35—24·00 Музика з Варшави. **Варшава** (1411,8) 13·10 Популярний концерт. 14·10 Танкова музика, 19·50 Опера „Галька", 23·35 Танкова музика. **Познань** (334,8) 9·00 Концерт солістів.

Понеділок, 6. липня 1931 р.

Львів (380,7) 12·10 Концерт з плит грам. **Варшава** (1411,8) 11·40 Перегляд преси, 12·10 Музика з плит грам., 18·00 Легка музика, 20·30 Концерт з Долини Швайц., 22·30 Фортеп. музика, 23·30—24·00 Легка музика.

Вівторок, 7. липня 1931 р.

Львів (380,7) 12·10 Концерт з грам. плит. **Вильно** (368,1) Балетова музика. **Варшава** (1411,8) 11·40 Перегляд преси, 12·10 Музика з грам. плит. 16·00 Музика з грам. плит, 17·35 Відчит, 18·00 Концерт, 20·15 Оперова музика, 22·30—24·00 Танкова музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Новий Український Театр дир. П. Карабіневича.

ДУКЛЯ:
4/VII „Ой не ходи Грицю".
5/VII „Вій".
6/VII „Воскресення".
7/VII „Маруся Богуславка".

ІВОНІЧ:
8/VII „Ой не ходи Грицю".
9/VII „Вій".
10/VII „Наталка Полтавка".

СЯНІЧ(?) — ЕДЛІЧІ:
11/VII „Вій".
12/VII „Воскресення".
13/VII „Ой не ходи Грицю".

КРОСНО:
14/VII „Маруся Богуславка".
15/VII „Вій".

Ансамбль Театру 25 осіб при своїй музиці і власних декораціях.

III. Освітньо-Кооперативний Курс при Філії „Просвіти" в Тернополі тревати буде цього року 4. місяці (від 15. XI. — 15. III. 1932). Приймається лиш мужчин від 18—35 літ, за порукою читальні або кооперативи. Кандидати мусять мати скінчену принайменше народню школу. Одноразова оплата: 30 зол. Кошти прожиття около 60 зол. місячно. Зголошення й інформації (за долученням 25 сот. пошт. марки на відповідь) посилати на адресу: **Канцелярія філії „Просвіти" в Тернополі, вул. Міцкевича ч. 11.**

Повідомляється, що Поминальне Богослуження за душу бл. п. Проф. **Івана Левинського** в 11-літні роковини смерти відправиться у вівторок, дня 7-го липня 1931 року, в годині 12-ій в полудне, в Архикатедральній церкві св. Юра, на яке Львівське Громадянство запрошує **Рада Агрономічно-технічного Товариства „Праця" ім. Івана Левинського у Львові. Львів, дня 1. липня 1931 р.** 17 1—2

Уряд парохіяльний у Побуці п. Сколе віддасть до мальовання образи і золочення іконостаса. **Оферти просимо вносити окремо на мальовання образів, а окремо на золочення.**

ХТО З ПАНІВ на самостійнім становищі оженився з панною літ 30, пристійною кравчинею, яка не має віна, але зате богато добрих прикмет, які в родиннім житті більше значать, як гроші. Письменні зголошення слати до Адмін. „Діла" під „Щастя".

ДВІ КАМЕНИЦІ двоповерхові, комфорт 3 покої і кухня вільні. Ціна 6.600 ам. дол. Вілля одноповерхова 4 покої і кухня вільні. Ціна 8.500 ам. дол. Камениця одноповерхова ціна 5.000 ам. дол. вклад 4.000 ам. дол. — Відомість Петра ч. 11., ч. дверей 10. Чорний. 13

Від 25 літ

З найліпшим успіхом уживана спеціяльна асфальтова папа **„KORIOLIT"** до покривання дахів всілякого рода, також старогонтових. „KORIOLIT" не має в собі смоли, є двічі імпреґнована і тому не треба її смолити при покриванню ані консервації довгі літа. „KORIOLIT" є відпорний на переносний вогонь, а Товариства Обезпечень прикладають до дахів критих „KORIOLIT-ом" таку саму премію, як для огнетревалих матеріялів. „KORIOLIT" виробляє виключно фірма:

ЕМІЛЬ КУЗЬНІЦЬКИЙ

Акц. Сп. Фабрика дахової тектури, хемічних продуктів і асфальту Осьвєнцім (Галичина). 2037 8-10

ФІЛІЇ: **Львів, вул. Паненська 33. Сосновець, вул. Собіського 7.**

ПОРУЧАЄ: **КОЛІРОВУ БІТУМІЧНУ ПАПУ „BARWOLIT"**

(червона і зелена папа) „BARWOLIT" не є поверх. фарб., але імпреґнована червоною і зеленою бітуміч. композ. Колір є тривкий і не змінюється під впливом атмосферичним. Позатим має всі механ. прикмети „KORIOLIT-у". При покупці просимо пильно звертати увагу на охоронну марку (вірлик) і назви „KORIOLIT" і „BARWOLIT".

Marka Fabryczna

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ у цілім краю знана фірма **Іван Зельтенрайх,** Львів, пл. Марійська ч. 5. Купую бриленти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 1538

ПОШУКУЮ склепової до 30 літ, курс коопер. — добре володіння польською мовою, кавція 100 ам. дол. — Умови за порозумінням. Зголошення до 15. VII. 1931. Персенківка 207 мешкання 4. 14 1—2

ЛІКАР РЕНТҐЕНОЛЬОҐ з осідком у Коломиї, може перенята 2 апарати рентґенівські, 2 кремяні лямпи та всяке лікарське знаряддя як також і льокаль потрібний на канцелярію і евент. на мешкання — по умові з п. С. Ціпановською, вдовою по бл. п. Д-рі І. Ціпановським у Коломиї. 12 1—3

УМЕБЛЬОВАНА фронтова кімната вулиця Виспянського — спокійному льокаторові — 70 зол. Інформації: Домініканська 11, каса. 2338 3—3

ПАНСІОН „ТЕРЕНЯ" в Дорі, близько Яремча. — Кімнати з верандами. Чудове положення. Пляжа над Прутом. Ціни низькі. 2168 10—10

ПРОСВІТЯНСЬКИЙ гимн Ярославенка, партитура з голосами за 2 зол. 2279 5—5

У ДОРІ, кліматичнім літнищі, відомім з найлагіднішого, цілющого підсоння в краю

ПАНСІОН „ОЛЕНА"

з соняшними кімнатами, верандами, садом і городом, близько стації, купелів у Пруті та ліса. Добірний харч, також яриний і дієтетичний. Ціни кімнати з щоденним удержанням від 6 зол. Зголошення до управи. 2327 3-3

Д-Р ПРАВ, спосібний, прийме посаду концепієнта. „Діло" під „Концепієнт". 8 2—2

ШЕНКЛІВНА. Пекарська 44. Курс до практичного учительського іспиту від 16. липня ц. р. Понад 1500 апробованих. 2234 10—14

НАУКА, переписування і помножування письм на машинах. — ЮЛІЯН ЛОМАГА — Львів — Валова 11. 2162 10-10

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Д-Р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО

бувш. лікар заграничних клінік, спеціяліст скірних, венеричних і сексуальних недуг (полова неміч) та **лікарської косметики**

ординує в скірних недугах і т. д. від год. 8½—10, 14—16. в косметиці від 10—11 і 16—18 в неділі і свята від 10—11.

Гірське сонце. Вапофор. Дітермія. Кріотерапія. Сепаратові ждальні.

ЛЬВІВ, вул. Сикстуська ч. 22, III. п. (біля Нар. Гостинниці).

Вінда до вжитку. Телефон 38—90.

Оголошуйтеся в одинокім укр. щоденнику „ДІЛО"!

Отсим повідомляємо наших Шановних Відборців, що з днем 1. липня 1931 перенесено фабричний склад ГЛИНЯНСЬКИХ КИЛИМІВ М. ХАМУЛИ ДО НОВОГО ПРИМІЩЕННЯ при вул. РУТОВСЬКОГО ч. 1. в камениці Шпрехера — побіч склепу ф-ми Рідль.

3 Просимо всіх оглянути найновіші мистецькі моделі наших килимів.

ОПЕРАТОР

Д-р Д. САССОВЕР

ординує в недугах хірурґічних. Лікування жиляків

ЛЬВІВ, КОЛЛОНТАЯ 7. Тел. 38—51.
1953 26-30

Спеціяліст венеричних, шкірних недуг і косметики

Др. І. Мунд Д. сек. шп. від. і львів. орд. від 8—9 і 2—5. в неділі від 9—1 **Львів, Ясинка 1,** ріг Пілсудського (Панської). Телеф. 48-01. — 1032 **Лічення жиляків.** 70—?

Дентист ЯКІВ НАСС

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п. Телеф. 65—73.

Приймає від 9—13 і 15—18, в неділі і свята за попереднім замовленням.

Виконує всі праці, що входять в обсяг новочасної дентистики.

2362 4-5

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка

Д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 Пересвітлення Рентґеном.

КОНКУРС.

Кураторія фундації ім. Фолиса в Скнилові оголошує отсим конкурс на віддання в адміністрацію фільварку в Закомарю (почта Ожидів) з днем 1-го вересня 1931 р.

Петенти зволять надсилати свої оферти до дня 1-го серпня 1931 р. на руки Впр. о. Крил. Василя Томовича (площа Юра, ч. 5.)

Після 10-го серпня ц. р. повідомиться оферентів про полагодження їх оферт.

Кураторія фундації.

Львів, дня 2-го липня 1931 р. 16 1—2

1 ЗОЛ. направу брошки, перстенця, кульчика золот. платиш **у МАНДЛЯ, вул. КОПЕРНИКА** напроти Кіна „Коперник".

ЛІЖКА металеві ВІЗКИ діточі поручає дешево фабричний склад

М. Волковискі

Львів, Коперника 5. Тел. 95—97.

Великий вибір ДОГІДНІ УМОВИНИ

ВЕСНЯНКИ, жовті плями, опалення, усуває під гарантією аптикаря Івана Гедебуша **„Axela" — крем** ½ слоїк 2·50 зол., 1/1 слоїк 4·50 зол.; до того мило „Axela" 1 кусн. 1·25 зол.

У Львові можна дістати в таких перфумеріях:

Й. Хаміш, вул. Сикстуська 2.
Ст. Коркес, вул. Галицька 16.
Марійська Перфумерія, Д. Стернберга пл. Марійська.
Й. Енгелькрайс, пл. Бернардинська 11 і „Перфумерія під Чорним Псом", вул. Городка 3 та філії: вул. Коперника 21 і Льва Сапіги ч. 33. 2182 5-6

ТАБЛЄТКИ МІНЕРАЛЬНІ МУСУЮЧІ ҐОНСЕЦЬКОГО

з маркою „KOGUT"

Bilin, Ems, Karlsbad, Kissingen, Marienbad, Selters, Salvator, Vichy, Wildungen

заступають зовсім природні мінеральні води і перевищують їх тревалістю, а також значно нижчою ціною. Продають аптики та дрогерії.

Жадати виразно: ҐОНСЕЦЬКОГО.

2183 5—5

КОНКУРС

на будову деревляного будинку Вакаційної Оселі для учеників філії Академічної Гімназії у Львові в Підлютім коло Перегінська, який задумує будувати Батьківський Кружок при тій гімназії.

Оферти треба присилати до до 30-го **липня 1931 р.** на адресу: адвокат Д-р Іван Голубовський, Львів, вул. Бляхарська ч. 11. 15 1—3

Головний Виділ Товариства „Просвіта" у Львові улаштовує в Сільсько-господарській Школі в Милованні шеститижневий курс кооперативного книговодства і діловодства в часі від I. IX. — 15. X. 1931 р.

Одночасно проголошує Головний Виділ вписи на 30. учасників під такими умовами:

1. Зголошуватися можуть мужчини в віці 16—30 літ, що покінчили народню школу.
2. Учасник платить за цілковите удержання з приміщенням у шкільному заведенні за цілий курс 8 ам. дол.
3. Кожний учасник має привезти зі собою крім білля; подушку, простирало, сінник і покровець.
4. Петенти вислані кооперативами мають першенство. Зголошення на курс треба вносити найпізніше до 10. серпня 1931 р. поручено на адресу: **Господарсько-садівнича школа в Милованні, п. Стриганці н/Дн.** — До зголошення треба долучити значки на 75 сот. — на відповідь.

Про принаття і день приїзду повідомить Управа школи по 10. серпня.

Головний Виділ Т-ва „Просвіта".

2360 2—3

За редакцію відповідає **Олександер Костик.** Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.